

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

31 de Publicatione bonorum, seu Confiscatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

militaria ei detraxerit. inter infames efficit. licet non addidisset. ignominia causa se eum exauctorasse. Quartam quoque aliam subicit. d. §. ignominia. missionem. sed non ignominiosam. Arrianus. in l. qui de libertate 29. de lib. cau. lib. 40. P. tit. 12. Iurifconsultus exauctoratum a militia remotum interpretatur. & castri eiectum. nempe cum arma adimuntur. & cingulum. Et ita his verbis exauctorantur apud Lucanū milites ignavi. in 5. Pharsalia. Iul. Cæs.

Iam certe mihi bella geram. discedite castris.

Tradite nostra viris ignavis signa. Quirites.

Et apud Lampridium in Alexand. legione loquente exauctorata. cum nihilominus post ista fremere. exclamavit. *Quirites discedite. atque arma deponite. Mirando exemplo. depositis armis. depositis etiam sagulis militariibus. nō ad castra. sed ad diuersoria varia discesserunt.* Et postea. *Eam tamen legionem quam exauctorauerat. rogatus. post dies triginta. priusquam ad expeditionem Persicam proficisceretur. loco suo restituit.* Solent dignitates & honores in reipub. propria quaedam habere insignia. quæ dum honor datur. conferuntur: dum vero exauctorantur qui habent. adimuntur. Habebant consules & reges fasces. securisque. *Dionys. Hæticar. in 2. Linius in 1.* Habebant senatores Romani latum clauum. seu laticlavium. & calcem lunatum. *Bud. late ad leg. fin. de senat. P. nostri purpuram. Equites Romani anulum. Pin. libr. 33. nostri calcem auream. & torquem.*

- 13) Militare potissimum in signe. cingulum erat. a quo ensis pendeat. vnde de proximo cingendus. pro cincto habebatur. id est. privilegio militari gaudebat. *l. filius familias 4. de milit. testa. in P. Inde & testamentum militare in procinctu factum dicitur. cum aciem intraturus milites se gladiis accingentes. quomodo docque poterant disponebat. Plut. in Coriola. §. 1. de testa. §. filius. de milit. test. apud Iustin. Dicimus & renuntiare privilegio cinguli milites. cum eiuant privilegium militare. nempe quod cingulo indicatur. *l. si. de appar. magi. milit. lib. 12. C. tit. 55.* Ita enim & depositio cingulo privilegium cessat. *l. 2. ubi de rationi. agi. opor. lib. 3. C. tit. 21.* Hinc factum est translatiue. vt & dignitatis & honoris insignia etiam aliorum quam militum dicantur. cingulum. *l. 2. vt ordo dignit. seruis. lib. 12. C. tit. 8. l. omnes. 9. de metal. eod. lib. C. tit. 41. l. fin. de prepo. sacri cubic. lib. 12. C. tit. 5. §. nec laet nos. vers. arripit. vt omn. obed. ind. provin. in Authen. colla. 5. tit. 20. §. quia vero quadam. vi. lice. mat. & axie in Auth. col. 8. tit. 13.* Ita & cingulum est militiæ. & cingulum dignitatis. *Iustin. in l. si quis in conscribendo. 29. de pact. lib. 2. C. tit. 3.**

De Publicatione bonorum. seu Confiscatione. Cap. 31.

- 1 Confiscant bona iudices ecclesiastici. & laici. Publicatione bonorum. & confiscatio quid. Item fiscus quid. eod.
- 2 Fiscus & ararium differentia quorundam.
- 3 Patrimonialia bona principis qua.
- 4 Bona coronæ vnita qua.
- 5 Confiscatio cui permissa. eod. §. 6.
- 6 Confiscatio bonorum & corporum. In pecunia partem maiorē rei familiaris habere pro crimine habitum. eod.
- 7 Civitas non habet ius confiscationis. Quæ autem publica bona civitates habere dicantur.
- 8 Fiscum in quibus habeant iudices ecclesiastici.
- 9 Fædum in confiscatione bonorum ad quem redit.
- 10 Fiscus duplex. vniuersalis & priuatus. Confiscatio pro quibus criminibus ad dominos locorum non pertinet. eod.
- 11 Confiscatio ordinaria & extraordinaria ad quos pertineat.
- 12 Confiscatio bonis quibus dominis bona addicuntur. Confiscatio corpore quomodo confiscari dicantur bona. & quando. 16.
- 13 Confiscatis bonis que partes liberis damnatorum relinquuntur. eodem.
- 14 Confiscandi & non confiscandi bona reorum variis ritus & leges varia.
- 15 Fiscus diuus. signum male se habentis reipub. Quod non caput Christus. caput fiscus. vnde dictum. eod.
- 16 Fiscus leni comparatus.
- 17 Confiscatio bonorum quibus fiat casibus sine pena persona. Confiscatione bonorum facta. qua ab illis bonis eximantur. & num. 18.

Dos. vxore delinquente. confiscatis eius bonis. marito relinquatur. eod.

18 Restitutiō bona subiecta. confiscatis bonis possidentis. quomodo ad fiscum pertineant vel non.

19 Vsufructus confiscatis bonis usufructuarii in fiscum non transit.

Vtuntur iudices. † cum ecclesiastici. tum temporales confiscatione bonorum seu publicatione in pœnarum impositione. Publicatio bonorum est in publicum reductio. adimere scilicet bona priuatis. & ad vsus vilitatemque publicam transferre. Ea quoque publicatio. confiscatio dicitur. quasi in fiscum seu ararium publicum reductio. Fiscus vas capax quoddam. sacculi instar est. *Raus. Textor. dum de sacco agit.* a ferendo. vt puto nomen ductum. Sicuti & M. Terentius Varro. 4. de lingua Latin. fiscinam a ferendo quoque declinat. cum qua & fiscus affinitatem habere videtur. Itaque cum antiquis temporibus pecunia publica eo genere vaso. um deferretur & contineretur. vsurpauit Cicer. 2. Verri. fiscos Sicilienses. pro pecunia publica Siciliensium. Et apud Cornelium Tacitum in 1. fisci rapti Imperatoris dicuntur. id est. arcæ quibus deferbantur pecuniæ principis. Et Suetonius dixit. Augustum habuisse confiscatam repositamque pecuniam. *Suetonius in Octauio. c. 101.* Neque de significatione nominis huius video valde dubitatum. cum & fiscalia ad publicum dicantur a Iustiano ius. in §. oportet. in 1. de manda. prin. col. 3. tit. 4. in Authen. pertinere. §. Eo † excepto. quod quidam putant. ararium fuisse proprie pecuniæ publicæ. fiscum autem pecuniæ patrimonialis principis. adducti Pliniana auctoritate. in Paneg. ad Traian. qui ad Traianum. Fortasse. inquit. non eadem seueritate fiscum. qua ararium cobibes. imo tanto maiore. quanto plus licere de tuo. quam de publico credis. Huicque sententiæ non leuis auctoritatis viri eruditi se subscriperunt. Verum quomodo potius proprie principis patrimonium fiscus. quam sic reipublicæ ararium. non explicant. nec satisfaciunt. Legimus quippe hæc confundi. & ad ararium deferri. idem esse. quod in publicum & fiscum. apud Paulum Iurifconsult. leg. 3. de iure fisc. lib. 40. P. tit. 14. Antea enim modica erant fisci compendia. ideo fisci & sacculi continebantur: postquam autem creuerunt. arcas & ararium oportuit institui. *glo. in l. 4. in verbo fiscalis. de numerariis. & actuar. lib. 12. C. tit. 50.* Remanet itaque natura eadem compendii. sed diuersa nomina. ratione quantitatissillata.

† Obseruari autem † duorum generum bona in imperatore esse consideranda: alterum eorum. quæ vt priuatis possidet. nulla adhibita consideratione dignitatis. quæ proprie non fiscalia. sed patrimonialia nominantur. & qui illis regendis præficiuntur. simpliciter dictus procurator Cæsaris. *Vlp. l. 1. de off. proc. Cæs. lib. 1. P. tit. 19.* & comes rerum priuatarum. *l. 1. §. 101. tit. de off. commun. rer. & prinat. lib. 1. C. tit. 36.* Meminerunt & de his priuatis rebus Cæsaris. *tit. de fund. rei priua. lib. 11. C. tit. 65.* qui & res solemniter fisco deferendas per publicationem. aut ratione iuris Imperatoris. examinabat: vt postea rationalis. seu procurator fisci incorporaret fisco *l. si quando 3. de bon. vacant. lib. 10. C. tit. 10.*

† Aliud † genus bonorum principis. quæ cum dignitate. seu potestate. vel eius ratione ei accedunt. vel debentur: cum dignitate sunt ea. quæ regno sunt coniuncta. dicimus esse vnita coronæ: quæ ratione eius veniunt. iura alia sunt. quæ non nisi ei qui princeps est. vel ei qui superiores non habet. debentur. vt compendia. quæ ex vectigalibus. *tit. quæ sint rega. in vsib. feudo.* & publicatione veniunt bonorum reorum. Sicut enim sine auctoritate principis non licet alicui vectigalia imponere vel exigere. vel antiqua reformare. *Hermogen. in l. vectigalia 10. de public. & vectigali 39. P. tit. 4. tit. noua vect. §. c. lib. 4. C. tit. 62. Innoc. 3. in ca. super quibusdam. cap. 26. de verb. signifi. libr. 5. Decret. tit. 40.* sicutiam Bona publicæ ad solum principem pertinet. & ad eum. cuius concesserit. *l. 1. ne sine iussu princip. lic. cert. iudi. confisc. lib. 9. C. tit. 48.* Et hæc bona proprie fiscalia. & ad ius fisci pertinentia: quod plures tituli indicant in iure. nempe. *de iure fisci. vbi causæ fisci. §. c. de aduoca. fisci. & similes.* Et proinde quia princeps potestate publica fulcitur & donatus est. translato in in eum iure populi lege. quæ de imperio lata est. *l. 1. de const. prin. lib. 1. P. §. sed quod principi. de iure natu. ap. Iustin. l. 2. §. deinde cum esset. & §. nouissime. de orig. iur. P. bona eius fiscalia quoque propria cum nota tamen aliqua improprietatis. quasi. *glo. in l. de iur. iur. §. si fundum in verb. in alieno. sol. matr. in P. dicuntur interdum a pud Vlp. l. 2. §. hoc in iudicium. ne quid in 10. pub. l. 43. P. tit. 31.**

5 ¶ Confiscationis ¶ meminit & bonorum & corporis Suetonius. in *Calig. c. 41.* dum ait, Claudium Caligulam Celsatem, cum quondam ludens alea, proximo collusori demandata vice sua, progressus in atrium domus fuisset, prætereuntes duos equites Romanos sine mora coram iudice iussisse confiscari, atque exultantem rediisse gloriantem nunquam se superiore visum alea. Rursumque tradit, *idem in Tiber. Celsa. c. 49.* a Tiberio Casare Galliarum, Hispaniarum, Syriæque, & Græciæ principes confiscatos, ob tam leue, & tam impudens calumniarum genus, ut quibusdam non aliud sit obiectum, quam quod partem rei familiaris in pecunia haberent. Et iterum, *idem in Oclauio. c. 15.* extiterunt qui traderent. consulto Octauium, ad arma esse contra Perusios scilicet, ut occulti aduersarii. & quos metus magis, quam voluntas contineret, facultate L. Antonii ducis præbita, detegerent: deuiçitque iis & confiscatis, promissa veteranis præmia soluerentur. ¶ Confiscare ¶ itaque princeps proprie dicitur, vel alii eius permissione, & ius fisci principis. Neque ciuitates, vel alii, quibus permissum est habere corpus, vel arcem communem, l. 1. §. quibus permissum, quod cuiusque vniuersi, nom. lib. 3. P. tit. 4. ius hoc habent sine speciali privilegio, ut notat Baldus, in l. 1. num. 8. de hered. vel acti. ven. in P. & Bartolus in l. item veniunt, §. ait senatus, num. 2. de perit. hered. Nam & ciuitates proprie publica bona non dicuntur habere, & quæ communia eis sunt, vel in commune redicuntur: pro priuatis habentur, Caio Iulio confite, l. eum qui vellet alta, l. 16. de ver. sig. lib. 50. P. tit. 16. cum publicum ius sit, quod ad statum rei Romanæ conferendum, id est, imperii vel regni pertinet, leg. 1. huius studii de iusti. & iure, in P. §. huius studii, eod. apud Iustinianum. Nisi forsitan sint ciuitates libere, quæ suo iure viuunt, & rem publicam constituent, ut idem Bartolus explicat, in d. §. ait senatus. Sunt & ciuitates Infubum, seu Longobardiarum quædam, quibus hoc ius regale confiscandi, merum mixtumque concessum est ab Imperatoribus Friderico & Henrico sexto, in *Extras. de pace Constan. c. nos Romanorum Imperator, post librum Feudorum.* Habent & hoc ius in Gallia quidam ex patriciis, quos dicimus *Pairs de France*, inter suæ dittonis homines. Alique antistites & heroes ex conventionis pacto cum rege inito, vel cum sua, & se imperio hac lege commiserunt, vel si postea aliquo titulo comparauerint, vel ex consuetudine a rege tempore immemoriali tolerata, gl. in §. nulla existente licetia, in verb. iurisdictione, de defensionibus col. 3. tit. 2. in *Amb. Ioan. de Plat. super rub. de iure fisci. lib. 10. C. vtr. quinto quæro.* vel approbata. Sicut & iudicibus regis aliisque, quibus mixtum & merum imperium concessum a principe est, licet confiscatione vri.

7 ¶ Ecclesiastici ¶ quoque antistites in his, in quibus non habent superiorem, sicut habere dicuntur, gl. in ca. quia diuersitatem, in verb. præter eius, de concor. præb. expresse Clemens 5. in ca. 2. de heret. lib. 5. Cle. tit. 3. Negavit tamen Baldus, in *rub. de iure fisci. C. episcopum sicut habere, quem tamen & alleclias, Butrigarius, Imola, Panormitanus, alique interpretes, in d. c. quia diuersitatem, & Felinus, in c. rursus agabitis, §. ceterum, in 4. conclus. nu. 11. de iud. ordina. reiciunt. Atque hodie ex consuetudine generalis regni Gallici in confiscatione bonorum clericorum, mobilia clericorum damnatorum applicantur episcopis: mobilia vero dominis a quibus tenentur, vel in quorum dominio sunt, *Aufre. ad q. 150. capella Tolosa.* Quod & iure pontificio receptum ostendunt plura a Ioanne Andrea collecta in quaestione, quam resoluit, *Io. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de vendit. §. quoniam. vers. 40. & 41.* Clerico condemnato ad perpetuos carceres, ex bonis eius confiscatis episcopum habere ratum iure fisci mobilia, dominum autem loci, temporalem habentem omnimodam iurisdictionem, mobilia. Quod & firmat Oldradus, *confi. 17. & P. Ancharanus, in c. ea qua, de reg. iur. in 6. 2. 2. q. Bellamera, decif. 715. incip. pro introduct. & ita iudicatum fuit, habetur in stylo parlam. 4. par. §. 50.**

8 ¶ Nisi ¶ de feudo ageretur, quod non transit ad heredem extraneum: damnato enim cliente seu vassallo, & confiscatis eius bonis, feudum hoc ad eum qui dedit, redit. Et ita transit in fiscum, si ab eo dependet Oldradus, *confi. 17. in decif. ca. Tholof. 394.* cum ex consuetudine Galliarum feuda ad instar patrimonii sunt, *Alberi in l. si de iuris, omn. iudic. C. Boer late, in §. 1. de consuetu. Burig.* Si autem ab ecclesia, damnato eo qui tenet, ad ecclesiam redibat, *in quibusdam de pen. ap. Gregor. c. felix. eod. tit. in 6. Alex. confi. 89. lib. 4.* Sed de confiscatione hac feudorum sunt alia valde implicita tractationes, quas extricat Dominus Boerius

264. num. 7. 8. & 9. ad quem reicio lectorem. ¶ Et ¶ proinde facilioris explanationis causa, sicut duplicem constituemus, ratione concessionis iuris eius inferioribus, & aliis quam principi competentem: nempe vniuersalem, & priuatum, Bald. in ca. 9. ad hoc, de pa. iuram. firm. in v. s. feud. Vniuersalis proprie fisci & absolute dicitur, qui principis seu regis est, vel Imperatoris, & summi pontificis ad quem, nisi aliud speciale privilegium refragetur, fiscalia pertinent, l. 1. de bon. vacan. lib. 10. C. tit. 10. Marrian. *Iurif. in l. simile. 10. ad municip. lib. 50. P. tit. 1. Priuatus fisci est, veluti episcoporum & dominorum temporalium locorum, ad quos confiscationes bonorum subditorum, etiam aliorum iudicum sententia damnatorum, pertinent. Et ita quilibet habens merum imperium, sicut habet, Chassa in §. 1. de confiscatio. in consuet. Burg. Guid. Pap. decif. 76. Bald. in l. 1. de hered. vel acti. vend. C. Masue in praxi iudicio. tit. de pen. 5. item aduertendum: per l. fin. de exact. trib. lib. 10. C. l. eum qui ad leg. Cornel. de fisco. C. leg. 2. de pres. C. l. ex factis, de hered. insti. in P. etiam in crimine hereticos, Guid. Pap. vbi sup. §. text. exp. in ca. cum secundum leges, de heret. in 6. & ibi Ioan. Andr. & Anchar. vide Henr. Boic. in c. urgentis, de heret. & in c. super quibusdam de pen. apud Gregor. exceptis criminibus, quæ maiestatis sunt, & aliis privilegiatis, quibus sicuti principis veretur iniuria, ita & eius est delinquentium confiscatio, si bonorum vlla fiat publicatio, l. quisquis, & l. fin. ad leg. Iul. mai. donationes, D. de don. Guid. Pap. quæst. 332. facit l. s. i. si iura, §. si de veltigalibus, de dam. inf. P. nota. in c. postulat, de for. compe. Bart. in l. cum etos populos, in fine, de sum. trinit. Hicque obseruandum etiam, non omnes, ad quos confiscata bona pertinent, ius confiscationem faciendi habeat. Nam de consuetudine, & vfu curiarum Gallie, domini temporales habentes maiorem iurisdictionem, quos vocant altos iustitarios, non confiscant, nec declarant bona esse confiscata, sed solus rex, & eius magistratus, Nicol. Boer. decif. 264. num. 5.*

¶ Iure ¶ tamen ciuili cum confiscatio vna sit extraordinaria, 10 alia ordinaria, extra ordinem, hoc est, in casibus, in quibus ius non imponit confiscationem, nemo præter principem & præter eos qui habent supremam iurisdictionem confiscare potest, Ioan. Faber, Bald. Ange. Sa. jo. in l. vni. ne sine iussu prin. licet. iud. confis. Iason conf. 46. incip. pro fisco regio, num. 1. 2. ol. 3. Ar ordinaria, quæ est in casibus a iure expressis, vel statuto vel consuetudine permixtis, omnibus iudicibus, merum ut dicunt imperium, vel aliam iurisdictionem habentibus, ratione territorii, non aliis conceditur, præd. proxime, vbi sup. inter. & Alberi in 5. part. Statu. q. 28. vers. est etiam aduertendum, Boer. late d. decif. 264. num. 7. & 2. Quamuis ex confiscatione ad eos compendia perueniant, & quanquam multas suo fisco addendas recte irrogent, sine publicatione tamen bonorum.

¶ Ceterum ¶ ex bonis publicatis, bona mobilia debent 11 applicari fisco eius, in cuius territorio sita sunt, l. qui nunc §. vniuersi. C. de heret. mobilia quæ sunt alibi, applicantur communitati iudicis condemnantis, c. 1. §. si index, de pac. in am. fir. in v. si. Feud. vide Chassa. §. 3. tit. de confiscationes, in consuet. Burg. ad ver. son au seigneur. Quod si plures diuerso iure domini sint eius loci, qui fortius ius habet, confiscationes colligit, *traclat hoc Chassa. in d. §. 3. & in verbis, ou mains mortes.* Num autem mutatis dominis post contractum crimen, & ante condemnationem, vel mutatis conductorum fructuum iurisdictionem, confiscationes pertineant ad eum, qui erat tempore commissi criminis, vel ad eum, qui erat tempore condemnationis, disputatur a Guili. Benedicto, quem videre oportet in repet. C. Raynuntius, ad verba, *cetera bona*, nu. 7. 8. & 39. Sed quæ veniant in publicationem bonorum discutiamus.

¶ Sitq; ¶ in primis regula generalis in Gallia, ex consuetudine regni communi: confiscato corpore, confiscari & bona, Chass. in §. 1. des confiscations, in consuet. Burg. in vers. alio & secundo modo. Sic iure Pandectarum, qui ad ferrum aut in metallum aut ad bestias damnantur, libertatem perdunt, bonaque eorum publicantur, l. eius §. ii vero, de test. in P. l. 1. de bon. damn. Et idem iure Codicis, si damnati pœna mortis liberi careant, l. si de bon. profi. C. lib. 9. tit. 49. Sic Callistratus, *Synplocis*, inquit, leg. prima, de bon. damn. lib. 48. P. tit. 20. damnatione bona publicantur, cum autem vna admittitur, aut ciuili, aut ciuili conditio rogatur. Nā si fuerint damnatis liberi nati, vel posthumi, vel nepotes, interdum ex æquitate omnia bona patrum illis relinqui, si plures fuissent, placuit Cæsariibus: interdum quasdam portiones, ut mediam partem, si pauciores, l. 1. §. 1. & l. c. ratio, de bon. damn. l. si de bon. profi. C. Non tamen

tamen de bonis damnate matris filii relinqui quicquam voluerunt. §. i. de inest. sup. in Auth. colla. 2. tit. 6. Iure autem Nouellarum variatum est: nam principio admissa publicatio bonorum damnatorum. si liberos non haberent ex inculpato matrimonio incestas nuptias contrahentes. Et deinde visum est damnatis reis, etiam si liberos non haberent. bona fisco esse adiudicanda, sed proximioribus relinquenda: quod res non sint, quae delinquant, sed qui eas possident: nec recipiendum esse ordinem nempe eos, qui digni poena sunt, relinquere, illorum autem auferre res, & ita alios punire. infantes, qui ad successorem reorum veniebant. §. oportet autem in 2. de mandat. prin. coll. 3. tit. 4. in Auth. Ad extremum alia constitutione placuit. §. in. ut null. iudic. lic. hab. loc. ferr. col. 9. tit. aub. bona damnatorum, de bon. pro. scrip. C. & bona damnatorum, quae olim fisco deferbantur, ascendentibus, & descendentibus, & collate: alibus vique ad tertium tantum gradum, si superessent referenda, vxoribusque dotem & donationem propter nuptias: & si sine dote sint, data de substantia viri parte, siue filios habeat, siue non. Nemine autem illorum praedictorum damnatorum, uel exsistere, bona fisco locianda: excepto crimine maiestatis, in quo filii priuantur etiam bonis patris, de eo crimine damnati, relictiis alimentis sibi filiabus, l. quisquis, ad leg. Jul. maiest. C. ¶ Fuerunt varii itaque principes in confiscationibus bonorum, aliis statutibus eam, alius restringentibus, aliis protinus explendentibus Marcus Antonius philosophus Caesar, fisco in causis compendii, nunquam iudicans fuit, l. i. cap. 10. in M. Antonino philof. Antoninus Pius, si quos reputandum lege damnauit eorum liberis bona paterna restituit: ea tamen lege, ut illi prouincialib redderent, quod parentes acceperant, idem in Antonin. Pio. Aelius Adrianus liberis proseriorum duodecim bonorum coeessit. Spart. in Adriano. Sunt in Gallia loca plura, in quibus nulla confiscatio ex consuetudine recipitur, cuiusneque sunt criminis rei, etiam vtriusque maiestatis qui damnentur, ut apud Bituricenses, §. 10. Et in. de iurisd. omn. iud. in consuet. Bitur. Aquitanos, Ferr. in consuet. Auel. tit. 12. de iur. arb. §. 3. apud Hannones, Butelerius, in summariis. In Flandria tantum in quinque casibus confiscatio, in proditione patroni ligii, seditione sui ipsius homicidio, haeresi, & fuga ex acie quae contra communes Christi hostes. eo. Buteler. Obseruandum tamen est, in locis in quibus confiscationes prohibentur, habere locum multas pecuniarias, quae ob crimina in flagrant, pro ratione patrimonii, vide Nicol. Boer. ad §. 10. de iurisd. omn. iud. in consuet. Biturig. et si quidam consuetudine gaudentes, de his conquirentur, ut in fraudem priuilegiolorum iudicis. Notat etiam B. erius in d. §. 10. singulare ex variis interpretum locis collectum: quod si quis, qui ex crimine, quod confiscatione habet, damnatur, habitator sit eius loci, qui non admittat confiscationem, bona eius non solum eius loci, sed & aliorum, in quibus confiscatio locum habet, eximuntur a confiscatione: ut contra si quis incolat locum, ubi confiscationi locus sit, non solum eius ibi sita bona confiscantur, sed & alia, quae sunt in locis, ubi non habet locum confiscatio.

14. ¶ Sic ergo de delictorum compendium ad fiscum peruenit, Guido. Papien. deci. 259. num. 2. per l. in heredem §. de calumnia, lib. 3. P. tit. 6. l. Papianus §. meminisse de inoff. test. in P. ut & certe verissimum illud sit, fiscum esse sacrum, sine arcam sine conscientia, qui quo ditior est, eo magis cum male se habere Rempublice demonstrat, quod ex seculis aliorum ditetur, hodie potissimum, quo ius antiquum seruatur, & confiscationes: excepta sunt Masf. in praxi. tit. de con. §. item in casib. Chassa. in §. 1. de confiscationibus, in consuet. Burg. vers. sed etiam quo ad dimidiam. Vnde vulgaris illa parocchia, quod non capit Christus, capit fiscus, ca. maiores 16. q. 7. id est iniuste quaesita vel reuera tandem ad fiscum peruenire ex delicto solent. ¶ Vnde de lieni fisco coparatur, qui humores melancholicos, ex hepate per vas venosum ad se attrahit, quorum partem tenuissimam in alimentum conuertit, reliquam per proprium quendam meatum, quem stomachum vocant medici, in ventriculum eructat, Gale. libr. 4. de vfu part. Estque arx bilis receptaculum lien, Gale. libr. 2. de natu. facul. ¶ Confiscantur interdum iure Pandectarum in Gallia, & Codicis aliquando bona tantum, qui sint casus, in quibus bona ad fiscum deferantur, vide apud Chassa. in §. 1. de confiscationibus, in consuet. Burg. ubi numerat. 73. Corpus & bona confiscantur, in quibus quis morte afficitur, aut ademptio ciuitatis aut libertatis, l. 1. de bon. dam. in P. leg. bona fisco, 39. de iure fisco, ut in crimine laesae maiestatis, l. quisquis, ad leg. Jul. maiest. C. l. in. C. de bon. profert. falsa monetae, leg. si quis de fals. mo-

net. C. de ficiariis, l. 3. §. legis Cornelia, ad leg. Cor. de fisco. haereses, l. Manicheos. C. de here. c. cum secundum, leges eo. tit. in 6. diuinationis, l. nullus, C. de malef. & math. & similibus. Bona autem sine corporis poena, infinitis prope casibus fisco deferri copetimus, ut thesauros illicitis artibus inuestigatos, l. 1. de thesaur. libr. 10. C. bona ab indigno extorta, & ab eo qui de bonis restituendis contra legis sanctiones fidem accommodauit testatori, l. cum qui, de iis quib. ut indig. in P. bona eorum, qui monopolium committunt: l. vi. de monop. C. omnia scelerate quaesita, l. Lucius, de iure fisco, P. ea quae exportantur vel importantur contra prohibitionem constitutionum regni vel locorum, haec tractat late Nicol. Boer. decis. 178. nu. 18. §. seg. vide l. cotem 11. in prin. §. dominus, de pub. in P. §. l. 2. quae res export. non debe. C. Refert & Callistratus sexdecim casus, in quibus bona ad fiscum deferantur in l. 1. de iure fisco, libr. 49. P. tit. 14. quos explicat in bigl. & interp. ut non opus sit hic transcribere.

¶ Ceterum quaedam eximuntur a bonis confiscatis, et si per delinquentem possideantur: veluti, ut paulo ante diximus, portiones, quae liberis referantur & vxoribus, v. de distin. Aufserit, in commen. ad deci. ca. Tholosa. Et delinquente vxore, nihilominus marito dos relinquatur, exceptis criminibus maiestatis, Iuliae de vi publica, patricidii, veneficii, de ficiariis: in quibus tamen & viro contra fiscum filia sunt actiones, l. quinque legibus 3. cum 2. seg. de bon. damn. in P. Sic liberi bonis publicatis, non censentur iura patronatus publicata, l. fin. §. 1. eo. l. si in libertatem, de bon. libert. P. nec quoque excluduntur creditores damnati, l. 1. §. an bona, tabol. l. non possunt 11. Modest. l. in summa, 17. de iure fisco, lib. 49. P. tit. 14. ¶ Et proinde bona subiecta restitutioni, quae damnatus restituere tenetur post mortem, vel sub conditione si mors naturalis infligatur, vel si conditio aduenierit, non ad fiscum, sed ad substitutum deferuntur: si tamen morte ciuili damnetur tantum pendente vita ipsius naturali, fiscus bona possidebit, ea autem sublata restituit substitutus tenetur. Idemque de conditione adueniente & impleta pendente morte ciuili ante naturalem dicendum, ut decidit Paulus Iurifconsultus, Paul. in l. Siatius Florus 38. §. Cornelio de iure fisco, in P. Hereditas enim damnati cum onere suo ad fiscum transit, l. p. l. ex facto 17. §. ex facto, ad sen. Trebell. lib. 36. P. tit. 1. Caus. in l. dicitur, 14. de iur. fisco, in P. Tradunt etiam interpretes bona, quae non transeunt in extraneum heredem, non posse publicari confiscatis bonis possessoris: quia fisco habetur loco extranei successoris, l. iura libertorum, §. ibi Barr. de in. patro. in P. Bal. in l. 1. §. Alex. in l. in insulam, sol. matr. in P. §. in l. finis, §. si de veltigalibus, col. 11. de damn. inf. in P. Quae feuda ea lege data damnato, ne transeant ad extraneum heredem, non publicantur, etiam confiscatis bonis eius Barr. & Docto in dist. §. si de veltigalibus, Ioan. ab Imola, in c. 2. de feud. §. col. vers. sed observa qua supra diximus in feudo, §. q. a gradu Guido Pap. decis. 341.

¶ Nec etiam usufructus debitus damnato, pendente vita eius naturali ei admittitur, Bald. & Sal. in l. 1. de bon. libert. C. Alex. consi. 23. inci. prima considerat. volum. 1. nec morte secuta ad fiscum pe. tiner. utpote, quod morte usufructuarii ad proprietatem redeat, §. finitur, de usufruct. apud Iustinian. leg. 3. §. morte, quemad. usufruct. amitta. in P. neque ius vtendi, f. uendi, cedi, vendiue, vel transferri factio vfu uctuarii potest, l. si usufructus, 67. de iure dot. in P. l. stipulatio ista, leg. 3. §. si quis ita, de verb. obligat. in P. in alium quam proprietatis dominum, cum personale ius sit, d. §. finitur de usufruct. Etli commoditas percipiendi fructus, & fructus ipsi distrah, quod ius capax f. uendi est, possunt, l. arboribus §. vfu vltim de vfu vlt. P. leg. necessario, §. in de pericul. & fructus & commed. rei vendi.

De Detrusione in monasterium

Cap. 321

1. Monasterii detrusio poena cur inuenta.
Carceris perpetui poena cur inuenta. eod.

POssima ecclesiarum per personarum habentium in iudicium actionem cura in eo versatur, ut omnibus modis, quibus fieri possit, contendant delinquentes a scelere reuocare, & pertinaces seu contumaces in iter, a quo aberrauerunt, reducere: mortemque naturalem nunquam infligunt: expectantes, ut aliquando resipiscant. Proinde & monasteriorum & carcerum perpetuo: um poenam adiuuenerunt vel usurparunt expectantes si has inter moras viuendi, inctuos peccatiles penitesceret. Monasteria

inde 2
nus,
inci-
ca. 1.
ficus,
is, &
cra-
Mar-
cicus
rum,
in iu-
bens
com-
vend.
per l.
leg. 2.
negre-
de
ver-
exce-
ibus
con-
d. leg.
si iu-
com-
bler-
nent,
e, &
miu-
nec
atus,
aria, 10
isius
pre-
telk.
i. d.
dina-
tudiu-
um, non a-
part.
4. nu.
iant,
e pu-
bent 11
§. v-
am-
in v-
g. ad
eius
Chaf-
sdo-
vel
atio-
s. vel
Guil.
ver-
nem
audi-
12
Chaff.
voda.
i be-
can-
Co-
C. C.
bon.
vita
t da-
qui-
cut
m, si
Non
meu